

at han vil have saa megen Interesse for disse affidesliggende jydste Egne, at han vil holde paa, at hvor der bør være, og hvor der kan anlægges Jernbaner, der vil han fremme dem, og at han, siden han en Gang har fastholdt det der, ogsaa vil vedblive dermed. Men paa samme Tid kan det ikke negtes, at naar han holder derpaa, siger han ganske vist, at det til Dels er paa Grund af et forud givet Løfte. Ja, men Løftet gik vel ud paa, at det skulde være en Bane til Fordeel for Himmerland, eller gik Løftet ud paa, at Anlægget skulde gaa fra Løgstør til Hobro? Hvis Banen ifølge det givne Løfte virkelig maa føres direkte fra Løgstør til Hobro, saa vil jeg dog tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at et saadant Løfte, givet paa den Tid var i Virkeligheden et politisk Løfte. Det er en politisk Bane, der her vilde blive anlagt, og hvorfor? Fordi det vilde være en Smødekommun mod to smaa Byer, Løgstør og Hobro, der have været saa heldige at udmærke sig ved deres Iver i Reaktions Tjeneste. Det gaar jo der som overalt, at paa Grændsen af Mobsætningerne er Brydningen stærkest, og i disse smaa Byer, der staa fare for at blive sammenlignede med Landsbyer, og gaa tabte i den store Befolkning, de leve af, gjør den honnerte Ambition sig gjældende. Det sker gjerne i det hele Samfund, som hos de enkelte Individder; netop paa saadanne Steder træder det særlig skarpt frem, at Folk søge at gjøre sig gjældende ved deres Loyalitet, Fædrelandskærlighed etc. etc. Derfor tror jeg, at det den Gang givne Løfte, at Banen skal gaa den Vej, er givet paa Trods af den paa-gjældende Egn's Interesse. Det er allerede stærkt fremhævet i Dag, hvorledes virkelig alle Interesser tale derimod, men jeg vil yderligere tilføie, foruden Alt, hvad det ærede Medlem fra Viborg (Klein) har anført, at paa disse Møder, under al denne Agitation for Banens Retning, er der jævnlig fra de Herrer, der kæmpede for Banen Løgstør — Hobro, fremkommet Ytringer — der er Mange, der have hørt det baade i Løgstør og Hobro — om, at de naturligvis helst vare fri for Banen, men naar de skulde have en Bane, vilde de have den, der skadede Løgstør og Hobro mindst, men den Bane, der skader de to Byer mindst, maa ogsaa være den, der gavner Dølandet mindst. Det er et indirekte Bevis, men et direkte Bevis er det, at Alle have udtalt sig for, at der maa gives den Statsbane, der agtes anlagt i Himmerland, en anden Retning, og det mener jeg, maa være tilstrækkeligt til at overbevise den høitærede Undervisningsminister om, at hvis der er givet

Løfter, bør han, hvis han ikke har Andet at holde sig til end Udtalelser fra de to Byer, Løgstør og Hobro, vistnok opgive Retningen, men holde paa Løfterne om at Himmerland faar den Statsbane, som det vistnok fuldtud har Krav paa, lige saavel som de mange heldigere stillede Egne i Landet, der faae Baner. Den Bane, som Befolkningen i Himmerland forlanger som en billig Tilfredsstillelse af deres Trang i saa Henseende, det er en Bane, man regne den nu enten fra Hobro til Løgstør eller en Gaffelbane fra Løgstør til Viborg og med Forbindelse Øst efter til Stambanen. Den Forbindelse, der vilde gavne Egnen mest, vilde være en Bane, der omtrent udgik fra Støvring, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa; det er en Sag, der kunde gjøres til Gjenstand for nærmere Undersøgelse, hvor et saadant Tilknætningspunkt burde være. Men jeg vil blot føie til, at foruden Himmerlands berettigede Krav paa en heldigere Jernbaneforbindelse med det Udland, hvor de skulle hen for at kunne nyttiggjøre Jordbruget, er den tillige en Retfærdighedshandling mod Aalborg By. Thi det maa vi huske paa; at Aalborg By tabte først en betydelig Del af sit Døland, da man lavede den i Luften hængende Tverrbane fra Viborg til Aarhus; senere har man ved Julestændiggjørelsen af Banenettet bestandig taget fra Aalborg By, som dog er Nordjyllands gamle Hovedhandelscentrum. Ved nu at lægge en Bane fra Hobro til Løgstør, smødekommer man naturligvis de Døster, der gjøre sig gjældende fra det Centrum, hvor Jernbanebestyrelsen og andre formaaende Kræfter have Interesser, man smødekommer Døsterne fra Aarhus By, men man affjærer paany et Døland fra Aalborg. Derimod, ved at lægge Banenettet efter Viborg som en Gaffelbane mellem Aalborg og Løgstør, vil man ikke tage fra Noget, men derimod bringe Aalborg i den berettigede Forbindelse med sit gamle Døland, og man vil gjøre Afstanden fra Viborg til Aalborg lige saa stor som Afstanden fra Aarhus til Aalborg, og saa maa det være overladt til de stedlige Kræfter at udvilde deres Døgtighed og Energi for at fremme deres Interesser. Der kommer en Ting til, som endnu absolut burde henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa Linien efter Viborg. Bag Aalborg ligger nemlig Bøndesjæl, og efterhaanden som ogsaa disse faae deres berettigede Krav paa Jernbaner fuldestajorte, er det ubetinget sikkert, at en Bane fra Aarhus efter Viborg vil blive af den største Betydning, ikke alene for Himmerland og Aalborg, men for hele den østlige Del eller for hele Bøndesjæl. Det har